

1. Když na - stal den čty - ři - cá - tý
a Pán měl být v ne - be vza - tý,
roz - ká - zal u - čed - ní - kům svým
na ho - ru jít a ře - kl jim: Ha - le - lu - ja!

2. „Dána jest mi moc nejvyšší, / na nebi i na zemi vši, /
budete o tom svědčiti, / Duch můj bude vás učiti. / Haleluja!

3. S ním jdouce, kažte každému / odpuštění vin v mém
jménu, / národy učte a křtíte, / království mé shromážděte. /
Haleluja!

4. Vše, co jste u mne slychali, / učte, by zachovávali. /
Já nikdy neopustím vás, / Ducha svého pošlu na vás.“ /
Haleluja!

5. Pán šel do království svého, / vše je pod nohama jeho, /
Slovem církev svou spravuje, / dary svými ozdobuje.
Haleluja!

6. V den poslední zas přijde k nám / a ukáže slávu svou
sám, / ovce od kozlů oddělí / a v počet andělů vtělí. /
Haleluja!

7. Na ten tvůj příchod čekáme, / srdečně si ho žádáme. /
Přijď rychle, Pane Ježíši, / připoj nás k nebeské říši. /
Haleluja!

t: Nikolaus Herman, Die Sontags Evangelia, 1560 /
Kašpar Motěšický, Ruční knížka, 1594 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: *Pulcherima velut rosa* / Kolínský kancionál, 1517 /
Piesně chval Božských, 1541